

Az építőipari munkásszállások és a munkahelyek szakkönyvellátásának két éve

A *könyvtáros* májusi számában **Orbán Tiborné**, az Építők Szakszervezetének területi könyvtárosa, az építőipari munkásszállások és munkahelyek szakkönyvellátásával kapcsolatban több problémát vetett fel, amelyekről az Építésügyi Dokumentációs Iroda munkatársaként elmondom véleményem.

Irodánk és az Építők Szakszervezetének kultúrnevelési osztálya részéről indított kezdeményezés valóban helyes és — a cikk írója szerint is — indokolt volt. Ez az építőipari munkásszállások és munkahelyek szakkönyvellátásában az elmúlt két év alatt jó eredményeket hozott. Az egyezmény értelmében 25 fővárosi és vidéki építőipari vállalat 41 munkásszállójának, illetve a központtól távolos munkahelyének szakkönyvellátását szerveztük meg.

Néhány vállalatnál azonban a várt eredmény a rosszul megválasztott letéti könyvanyag, a nem megfelelő propaganda és a nemtörődomség következtében elmaradt. Így például a cikkben is említett *Szakiipari Vállalat* valóban nem létesített a *Csavargyár* utcai munkásszálláson letéti könyvtárat, amely mulasztás a vállalat vezetősége és szakszervezeti bizottsága, valamint munkatársaink között történt félreértésből és a megállapodásban foglaltak kellő ellenőrzésének hiányából adódott. A szerződésről értesült illetékes szakszervezeti dolgozók azonban — mint felelős szerződő felek — mivel felsőbb szinten a szakszervezettel történt a megállapodás, hamarabb is megoldást találhattak volna. A kérdés azóta rendeződött, tisztázódtak a félreértések, a munkásszállásra már kiszállították a könyveket.

Az eset tanulsága, hogy az eredményes munka érdekében sokkal szorosabb együttműködésre, a tennivalók egybehangolására van szükség, mert csak ez vezetethet feladataink eredményes elvégzéséhez.

E tapasztalatok mellett öröndetes — és általánosabb — a jól működő letéti könyvtárak munkája, amelyekről könyvtárlátogatásaink során a műszaki könyvtárosok nem kis büszkeséggel számolnak be.

A 44. sz. *Allami Építőipari Vállalat* Szobránc utcai munkásszállásán, ahol 500 dolgozó lakik, jelenleg 54 alsó- és középfokú szakkönyv, 16 folyóirat, valamint a középkaderek részére kiadott „Építéstechnika” c. kiadvány egy teljes

sorozata alkotja az állományt. A meglevő könyveket a vállalat műszaki könyvtárosa állandóan kiegészíti az újonnan megjelent szakirodalommal. A 41. sz. *Allami Építőipari Vállalat* Fáy utcai szállásán 60 kötetből, a Logodi utcai szálláson 25 kötetből áll a letéti könyvtár, amelyet a dolgozók használnak is. A vállalatnál és a munkásszálláson az ifjúsági mozgalom keretében népszerűsítik a szakirodalmat, s az üzemi munkásakadémia anyagához kapcsolódva sok fizikai dolgozó innen kérj a tanulmányaihoz, szakmai továbbképzéséhez szükséges könyveket.

A *munkahelyi letéti könyvtárak* szintén beváltak, ha nem is olyan mértékben, mint a nagyobb lehetőségekkel rendelkező szállásokon. Ily módon részben sikerült a fővárosi kivitelező vállalatok vidéki munkahelyeinek könyvellátását biztosítani. Az 1. sz. *Mélyépítő Vállalat* jelenleg több mint 20 munkahelyen tart fenn letéti könyvtárakat, anyagukat állandóan feltöltik, frissítik. A könyvszerzéseknél egy-egy megfelelő színvonalú szakkönyvből több példányt is megrendelnek és szétosztanak. A *Csatorna-és Vízvezetéképítő Vállalat* 10, a *Budapesti Szerelő Vállalat* pedig három munkahelyen tart fenn letéti könyvtárakat.

A vidéki vállalatok közül a *Hajdú megyei Allami Építőipari Vállalat* Libakerti munkásszállásán létesített letéti könyvtár állománya ma már meghaladja a 150 kötetet. A *Zagyvapálfalvi Üveggyár* üzemi letéti állománya a gyár dolgozói körében gyorsan népszerűvé vált. Pécsen a *Baranya megyei Allami Építőipari Vállalat* az eddigi két munkásszállási letéti könyvtár mellé most szervezi a harmadikat is.

A munkásszállások és munkahelyek könyvellátásával kapcsolatban szerzett tapasztalatokat leszűrve, megállapíthatjuk, hogy a jövőben a műszaki könyvtárosokon keresztül fokozottabban ellenőrizni kell a letétek rendszeres kiegészítését, felfrissítését, bekapcsolásukat a hálózati könyvelosztásba. Az eltelt két év alatt bebizonyosodott, hogy az állomány negyedévenkénti cseréjét az építőipari szakkönyvkiadás jelenlegi helyzete, az alsó- és középfokú szakirodalom mennyiségi és minőségi hiányával kapcsolatos nehézségek, illetve a vállalati műszaki könyvtárak ebből adódó állományösszetételei problémái nem teszik lehetővé. A feladat tehát az, hogy a megfelelő színvonalú új szakkönyvek na-

gyobb példányszámú beszerzése mellett a középkaderek részére kiadott szakfolyóiratok fokozottabb felhasználásával elégtük ki az egyre növekvő igényeket. Itt elsősorban az *Építéstechnika* c. folyóiratra gondolunk, amely jelenleg három — az év folyamán pedig további két — iparágban jelenik meg.

A letéti könyvtárak állományának propagálása sem megfelelő mindenhol. A jól bevált propagandamódszerek mellett célszerűnek tartanánk olyan speciális, a munkásszállások adottságaiban rej-

lő lehetőségek kiaknázását, amelyek fokoznák az igénybevételt.

A jövőben a szakkönyvellátás biztosításán kívül a szállások és munkahelyek *szakfilmellátásának* megszervezését is megkezdjük, ezáltal szélesebb, a dolgozók igényeinek jobban megfelelő formában szeretnénk a szakmai továbbképzést segíteni. Amennyiben sikerül megállapodásra jutnunk, még ez évben megkezdjük a rendszeres filmvetítéseket.

Kovács Dezső

Miért készítünk mezőgazdasági bibliográfiákat?

Hozzászólás az „Egyszerűsítsük a könyvtári ügyvitelt” c. cikkhez

Valóban szükséges, hogy az olvasók igényeit kielégítő szolgáltatásainkat magasabb színvonalon lássuk el. Ezt a célkitűzést szolgálják a megye sajátosságainak megfelelően összeállított ajánló bibliográfiák is, amelyekre *Tóth Árpád* példaként a *Pécsi Megyei Könyvtár* mezőgazdasági bibliográfiáját hozza föl. Viszont ugyanakkor feleslegesnek ítéli a *Kecskeméti Megyei Könyvtár* baromfitenyésztési bibliográfiáját. A helyes megítélés végett szükségesnek vélem ismerettni e bibliográfia megjelenésének körülményeit.

Tapasztalva megyénk baromfitenyésztésének fellendülését és olvasóink fokozódó érdeklődését a baromfitenyésztési szakkönyvek iránt, a *Könyvtártudományi és Módszertani Központ* bibliográfiai osztályának az éves bibliográfiai terv összeállításakor bejelentettük, hogy ilyen bibliográfiát kívánunk szerkeszteni. A KMK az engedélyt megadta. Az összeállításához a helyi szakembereken kívül segítséget és támogatást kaptunk az *Országos Mezőgazdasági Könyvtár* munkatársaitól is. Kiadványunk először stencilen, sokszorosítva jelent meg. A *Bács megyei Nótanács*, amely az országban elsőnek indított akciót a baromfitenyésztés fellendítéséért, felkért bennünket, hogy kiadványunkat engedjük át neki. Így a Nótanács költségén nyomtatásban is megjelent ez a gyakorlatban hasznosnak bizonyult bibliográfia.

Megyénk az ötéves terv keretén belül igen nagy feladatokat kapott a baromfitenyésztés terén. Idézem az erre vonatkozó párthatározatot. „A baromfitenyésztés színvonalának növelésével 1965-re a tanácsi területen a jelenlegi 151 millió helyett 185 millió, a tsz-gazdaságok-

ban pedig a jelenlegi 2,5 millió helyett 15,3 millió tojást kell termelni. Baromfihúsból a tanácsi területen 1250 vagon helyett 1650 vagon, a termelészövetkezetekben 136 helyett 350 vagon előállításának van meg a lehetősége. Baromfitenyésztés terén a tervidőszakban a legfőbb cél a nagyüzemi törzstenyésztet kialakítása. Ezen belül a liba, a pulyka és a gyöngyös nagyüzemi tenyésztésének alapjait kell lerakni a kiskunfélegyházi, a dunavecsei és a kiskunhalasi járásokban.”

Tehát konkrét és sajátos feladatok várnak megyénkben a tenyésztéssel foglalkozókra. Ennek tudatában állította össze intézményünk szóban forgó bibliográfiáját. Eredményeink, főleg mezőgazdasági könyvforgalmunk arányai, bizonyítják, hogy e munkánk nem volt hiábavaló. Kiesést és fennakadást sem jelentett egyéb feladataink ellátásában. Nehézségeink — más könyvtárakhoz hasonlóan — egyéb munkaterületeken mutatkoznak, ahogy azt a cikkirő is tárgyalja.

Az ilyen bibliográfiák készítése fontos olvasószolgálati munka. Csak kellő tájékozottság nélkül lehetséges emiatt intézményünket elmarasztalni.

Mi folytatjuk a területünk különleges igényeit szolgáló bibliográfiák készítését a *Könyvtártudományi és Módszertani Központ* bibliográfiai osztályának előzetes engedélye alapján.

Adminisztrációs téren pedig igyekszünk egyszerűsítéseket bevezetni. Jelenleg a kölcsönzési nyilvántartások egyszerűsítésével kísérletezünk a megyei, egy járási és egy községi könyvtárban.

Fenyvessiné Góhér Anna